

Nourish the Roots, and the Branches Will Grow

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Hrăniți rădăcinile și ramurile vor crește

Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

October 2024 general conference

The branches of your testimony will draw strength from your deepening faith in Heavenly Father and His Beloved Son.

Ramurile mărturiei dumneavoastră își vor lua tărie din credința dumneavoastră tot mai profundă în Tatăl Ceresc și în Fiul Său Preaiubit.

An Old Chapel in Zwickau

The year 2024 is something of a milestone year for me. It marks 75 years since I was baptized and confirmed a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints in Zwickau, Germany.

My membership in the Church of Jesus Christ is precious to me. To be counted among God's covenant people, with you, my brothers and sisters, is one of the greatest honors of my life.

When I think about my personal journey of discipleship, my mind often goes back to an old villa in Zwickau, where I have cherished memories of attending sacrament meetings of the Church of Jesus Christ as a child. It is there where the seedling of my testimony received its earliest nourishing.

This chapel had an old air-driven organ. Every Sunday a young man was assigned to push up and down the sturdy lever operating the bellows to make the organ work. I sometimes had the great privilege of assisting in this important task.

While the congregation sang our beloved hymns, I pumped with all my strength so the organ would not run out of wind. From the bellows operator seat, I had a great view of some stunning stained-glass windows, one depicting

O veche capelă din Zwickau.

Anul 2024 este cumva un an de referință pentru mine. Se împlinesc 75 de ani de când am fost botezat și confirmat membru al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă în Zwickau, Germania.

Calitatea mea de membru al Bisericii lui Isus Hristos este prețioasă pentru mine. Faptul de a mă număra printre cei din poporul de legământ al lui Dumnezeu, alături de dumneavoastră, frații mei și surorile mele, este unul dintre cele mai mari privilegii ale vieții mele.

Când mă gândesc la călătoria mea pe cărarea uceniciei, mă gândesc adesea la o vilă veche din Zwickau, de unde am amintiri prețioase legate de participarea la adunările de împărtășanie ale Bisericii lui Isus Hristos când eram copil. Acolo, răsadul mărturiei mele a primit hrană pentru prima dată.

Această capelă avea o orgă veche acționată de aer. În fiecare duminică, un tânăr băiat era desemnat să împingă în sus și în jos maneta robustă care acționa burduful pentru a face orga să funcționeze. Uneori, am avut marele privilegiu de a ajuta la îndeplinirea acestei însărcinări importante.

În timp ce congregația cânta imnurile noastre îndrăgite, eu pompam cu toată puterea pentru ca orga să nu rămână fără aer. De pe scaunul celui care manevra burduful, aveam o priveliște minunată a unor vitralii uimitoare, unul înfăți-

the Savior Jesus Christ and another portraying Joseph Smith in the Sacred Grove.

I can still remember the sacred feelings I had as I looked at those sunlit windows while listening to the testimonies of the Saints and singing the hymns of Zion.

In that holy place, the Spirit of God bore witness to my mind and heart that it was true: Jesus Christ is the Savior of the world. This is His Church. The Prophet Joseph Smith saw God the Father and Jesus Christ and heard Their voices.

Earlier this year, while on assignment in Europe, I had the opportunity to return to Zwickau. Sadly, that beloved old chapel isn't there anymore. It was torn down many years ago to make room for a large apartment building.

What Is Eternal, and What Is Not?

I admit that it's sad to know that this beloved building from my childhood is now just a memory. It was a sacred building to me. But it was just a building.

By contrast, the spiritual witness I gained from the Holy Ghost those many years ago has not passed away. In fact, it has grown stronger. The things I learned in my youth about the fundamental principles of the gospel of Jesus Christ have been my firm foundation throughout my life. The covenant connection I forged with my Heavenly Father and His Beloved Son has stayed with me—long after the Zwickau chapel was dismantled and the stained-glass windows were lost.

“Heaven and earth shall pass away,” Jesus said, “but my words shall not pass away.”

“The mountains shall depart, and the hills be removed; but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord.”

One of the most important things we can learn in this life is the difference between what is eternal and what is not. Once we understand that, everything changes—our relationships, the choices we make, the way we treat people.

Knowing what is eternal and what is not is key to growing a testimony of Jesus Christ and His Church.

Don't Mistake the Branches for the

șându-L pe Salvatorul Isus Hristos și altul înfățișându-L pe Joseph Smith în Dumbrava Sacră.

Încă îmi pot aminti sentimentele sacre pe care le aveam când priveam ferestrele luminate de soare, în timp ce ascultam mărturiile sfinților și cântam imnurile Sionului.

În acel loc sfânt, Spiritul lui Dumnezeu a depus mărturie în mintea și inima mea că Evanghelia este adevărată: Isus Hristos este Salvatorul lumii. Aceasta este Biserica Sa. Profetul Joseph Smith l-a văzut pe Dumnezeu Tatăl și pe Isus Hristos și Le-a auzit glasurile.

La începutul acestui an, în timpul unei însărcinări în Europa, am avut ocazia să mă întorc la Zwickau. Din păcate, acea capelă veche îndrăgită nu mai este acolo. A fost dărâmată cu mulți ani în urmă pentru a face loc unei clădiri mari de apartamente.

Ce este etern și ce nu este etern?

Recunosc că este trist să știu că acea clădire îndrăgită din copilăria mea este acum doar o amintire. A fost o clădire sacră pentru mine. Dar a fost doar o clădire.

Pe de altă parte, mărturia spirituală pe care am dobândit-o de la Duhul Sfânt cu mulți ani în urmă nu s-a stins. De fapt, aceasta a devenit mai puternică. Lucrurile pe care le-am învățat în tinerețe despre principiile fundamentale ale Evangheliei lui Isus Hristos au fost temelia mea fermă pe tot parcursul vieții mele. Legătura prin legământ pe care am stabilit-o cu Tatăl meu Cereș și cu Fiul Său Preaiubit a rămas cu mine – mult timp după ce capela din Zwickau a fost demolată și vitraliile au fost pierdute.

„Cerul și pământul vor trece”, a spus Isus, „dar cuvintele Mele nu vor trece”.

„Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine, și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul.”

Unul dintre cele mai importante lucruri pe care le putem învăța în această viață este diferența între ceea ce este etern și ceea ce nu este etern. Odată ce înțelegem acest lucru, totul se schimbă – relațiile noastre, alegerile pe care le facem, modul în care tratăm oamenii.

Faptul de a cunoaște ceea ce este etern și ceea ce nu este etern este esențial pentru a dezvolta o mărturie despre Isus Hristos și Biserica Sa.

Nu confundați ramurile cu rădăcinile

Roots

The restored gospel of Jesus Christ, as the Prophet Joseph Smith taught, “embrace[s] all, and every item of truth.” But that doesn’t mean that all truth is of equal value. Some truths are core, essential, at the root of our faith. Others are appendages or branches—valuable, but only when they are connected to the fundamentals.

The Prophet Joseph also said, “The fundamental principles of our religion are the testimony of the Apostles and Prophets, concerning Jesus Christ, that He died, was buried, and rose again the third day, and ascended into heaven; and all other things which pertain to our religion are only appendages to it.”

In other words, Jesus Christ and His atoning sacrifice are the root of our testimony. All other things are branches.

This is not to say that the branches are unimportant. A tree needs branches. But as the Savior told His disciples, “The branch cannot bear fruit of itself, except it abide in the vine.” Without a connection to the Savior, to the nourishment found in the roots, a branch withers and dies.

When it comes to nourishing our testimonies of Jesus Christ, I wonder if we sometimes mistake the branches for the roots. This was the mistake Jesus observed in the Pharisees of His day. They paid so much attention to the relatively minor details of the law that they ended up neglecting what the Savior called “the weightier matters”—fundamental principles like “justice and mercy and faith.”

If you want to nourish a tree, you don’t splash water on the branches. You water the roots. Similarly, if you want the branches of your testimony to grow and bear fruit, nourish the roots. If you are uncertain about a particular doctrine or practice or element of Church history, seek clarity with faith in Jesus Christ. Seek to understand His sacrifice for you, His love for you, His will for you. Follow Him in humility. The branches of your testimony will draw strength from your deepening faith in Heavenly Father and His Beloved Son.

For example, if you want a stronger testimony of the Book of Mormon, focus on its witness

Evangelhia restaurată a lui Isus Hristos, așa cum ne-a învățat profetul Joseph Smith, „[cuprinde] adevărul în întregime”. Dar aceasta nu înseamnă că toate adevărurile au aceeași valoare. Unele adevăruri sunt fundamentale, esențiale, se află la rădăcina credinței noastre. Altele sunt anexe sau ramuri – valoroase, dar numai atunci când au legătură cu adevărurile fundamentale.

Profetul Joseph Smith a mai spus: „Principiile fundamentale ale religiei noastre sunt incluse în mărturia apostolilor și profeților cu privire la Isus Hristos, că El a murit, a fost înmormântat și S-a ridicat din nou, în a treia zi, și S-a înălțat la cer; și toate celelalte lucruri care țin de religia noastră sunt numai anexe ale acesteia”.

Cu alte cuvinte, Isus Hristos și jertfa Sa ispășitoare sunt rădăcina mărturiei noastre. Toate celelalte lucruri sunt ramuri.

Aceasta nu înseamnă că ramurile nu sunt importante. Un pom are nevoie de ramuri. Dar, așa cum le-a spus Salvatorul ucenicilor Săi: „Mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță”. Fără o legătură cu Salvatorul, fără hrana care se găsește în rădăcini, o ramură se usucă și moare.

Când vine vorba de hrănirea mărturiilor noastre despre Isus Hristos, mă întreb dacă uneori nu confundăm ramurile cu rădăcinile. Aceasta a fost greșeala pe care Isus a observat-o la fariseii din zilele Sale. Ei au acordat atât de multă atenție detaliilor relativ minore ale legii, încât au ajuns să negligeze ceea ce Salvatorul a numit „cele mai însemnate lucruri” – principii fundamentale, precum „dreptatea, mila și [credința]”.

Dacă doriți să hrăniți un pom, nu stropiți ramurile cu apă. Udați rădăcinile. În mod asemănător, dacă doriți ca ramurile mărturiei dumneavoastră să crească și să dea rod, hrăniți rădăcinile. Dacă nu sunteți siguri cu privire la un anumit principiu doctrinar, o anumită practică sau un anumit element din istoria Bisericii, căutați claritate având credință în Isus Hristos. Căutați să înțelegeți sacrificiul Său pentru dumneavoastră, dragostea Sa pentru dumneavoastră, voia Sa pentru dumneavoastră. Urmați-L cu umilință. Ramurile mărturiei dumneavoastră își vor lua tărie din credința dumneavoastră tot mai profundă în Tatăl Cereșc și în Fiul Său Preaiubit.

De exemplu, dacă doriți o mărturie mai puternică despre Cartea lui Mormon, concen-

of Jesus Christ. Notice how the Book of Mormon testifies of Him, what it teaches about Him, and how it invites and inspires you to come unto Him.

If you're seeking a more meaningful experience in Church meetings or in the temple, try looking for the Savior in the sacred ordinances we receive there. Find the Lord in His holy house.

If you ever feel burned out or overwhelmed by your Church calling, try refocusing your service on Jesus Christ. Make it an expression of your love for Him.

Nourish the roots, and the branches will grow. And in time, they will bear fruit.

Rooted and Built Up in Him

Strong faith in Jesus Christ doesn't happen overnight. No, in this mortal world, it's the thorns and thistles of doubt that grow spontaneously. The healthy, fruitful tree of faith requires intentional effort. And a vital part of that effort is making sure we are firmly rooted in Christ.

For example: At first, we may be drawn to the Savior's gospel and Church because we are impressed by the friendly members or by the kind bishop or the clean looks of the chapel. These circumstances are certainly important to grow the Church.

Nevertheless, if the roots of our testimony never grow deeper than that, what will happen when we move to a ward that meets in a less impressive building, with members who aren't so friendly, and the bishop says something that offends us?

Another example: Doesn't it seem reasonable to hope that if we keep the commandments and are sealed in the temple, we will be blessed with a large, happy family with bright, obedient children, all of whom stay active in the Church, serve missions, sing in the ward choir, and volunteer to help clean the meetinghouse every Saturday morning?

I certainly hope that all of us will see this in our lives. But what if it doesn't happen? Will we stay bound to the Savior regardless of circumstances—trusting Him and His timing?

We must ask ourselves: Is my testimony based on what I hope to happen in my life? Is it

trați-vă asupra mărturiei ei despre Isus Hristos. Remarcați modul în care Cartea lui Mormon depune mărturie despre El, ce vă învață despre El și cum vă invită și vă inspiră să veniți la El.

În cazul în care căutați o experiență mai însemnată în adunările Bisericii sau în templu, încercați să-L căutați pe Salvator în rânduielile sacre pe care le primim acolo. Găsiți-L pe Domnul în casa Sa sfântă.

Dacă vă simțiți vreodată epuizați sau copleșiți de chemarea dumneavoastră din cadrul Bisericii, încercați să vă concentrați din nou slujirea asupra lui Isus Hristos. Faceți ca aceasta să fie o exprimare a dragostei dumneavoastră pentru El.

Hrăniți rădăcinile și ramurile vor crește. Și, cu timpul, vor da rod.

Înrădăcinați și zidiți în El

Credința puternică în Isus Hristos nu se obține peste noapte. Nu, în această lume muritoare, spinii și pălămida îndoii cresc spontan. Pomul sănătos și roditor al credinței necesită un efort deliberat. Și o parte vitală a acestui efort este să ne asigurăm că suntem ferm înrădăcinați în Hristos.

De exemplu, la început, putem fi atrași de Evanghelia și Biserica Salvatorului deoarece suntem impresionați de membrii prietenoși sau de episcopul amabil ori de aspectul curat al capelei. Aceste circumstanțe sunt cu siguranță importante pentru creșterea Bisericii.

Însă, dacă rădăcinile mărturiei noastre nu cresc niciodată mai adânc de atât, ce se va întâmpla când ne vom muta într-o episcopie care își desfășoară adunările într-o clădire mai puțin impresionantă, cu membri care nu sunt atât de prietenoși, iar episcopul spune ceva care ne jignește?

Un alt exemplu: nu pare rezonabil să sperăm că, dacă ținem poruncile și suntem pecetluiți în templu, vom fi binecuvântați cu o familie mare și fericită, cu copii ascultători și inteligenți, care rămân activi în Biserică, slujesc în misiuni, cântă în corul episcopiei și se oferă voluntari pentru a ajuta la curățarea casei de întruniri în fiecare sâmbătă dimineață?

Sper cu tărie ca noi, toți, să vedem aceste lucruri în viața noastră. Dar dacă aceasta nu se întâmplă? Vom rămâne legați de Salvator indiferent de circumstanțe – având încredere în El și în timpul ales de El?

Trebuie să ne întrebăm: Se bazează mărturia mea pe ceea ce sper să se întâmple în viața mea?

dependent on the actions or attitudes of others? Or is it firmly founded on Jesus Christ, “rooted and built up in him,” regardless of life’s changing circumstances?

Traditions, Habits, and Faith

The Book of Mormon tells of a people who “were strict in observing the ordinances of God.” But then a skeptic named Korihor came along, mocking the Savior’s gospel, calling it the “foolish” and “silly traditions of their fathers.” Korihor led “away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness.” But others he could not deceive, because to them, the gospel of Jesus Christ was much more than a tradition.

Faith is strong when it has deep roots in personal experience, personal commitment to Jesus Christ, independent of what our traditions are or what others may say or do.

Our testimony will be tested and tried. Faith is not faith if never tested. Faith is not strong if never opposed. So don’t despair if you have trials of faith or unanswered questions.

We should not expect to understand everything before we act. That is not faith. As Alma taught, “Faith is not to have a perfect knowledge of things.” If we wait to act until all of our questions are answered, we severely limit the good we can accomplish, and we limit the power of our faith.

Faith is beautiful because it persists even when blessings don’t come as hoped for. We can’t see the future, we don’t know all the answers, but we can trust Jesus Christ as we keep moving forward and upward because He is our Savior and Redeemer.

Faith endures the trials and the uncertainties of life because it is firmly rooted in Christ and His doctrine. Jesus Christ, and our Father in Heaven who sent Him, together constitute the one undeviating, perfectly reliable object of our trust.

A testimony is not something that you build once and it stands forever. It’s more like a tree that you nourish constantly. Planting the word

Depinde ea de acțiunile sau atitudinile altora? Sau este întemeiată pe Isus Hristos, „[înrădăcinată și zidită] în El”, indiferent de circumstanțele schimbătoare ale vieții?

Tradiții, obiceiuri și credință

Cartea lui Mormon relatează despre un popor care era „[strict] în păstrarea rânduielilor lui Dumnezeu”. Dar, apoi, a apărut un sceptic pe nume Korihor, batjocorind Evanghelia Salvatorului, spunând că aceasta conține „[tradițiile] prostești [și nesăbuite] ale strămoșilor lor”. Corihor a dus „în răătăcire inimile multora, făcându-i pe aceștia să-și înalțe capul în ticăloșia lor”. Dar pe alții nu i-a putut înșela, deoarece pentru ei, Evanghelia lui Isus Hristos era mai mult decât o tradiție.

Credința este puternică atunci când are rădăcini adânci în experiența personală, în devotamentul personal față de Isus Hristos, indiferent care sunt tradițiile noastre sau de ce ar putea spune sau face alții.

Mărturia noastră va fi testată și încercată. Credința nu este credință dacă nu este testată niciodată. Credința nu este puternică dacă nu întâmpină niciodată opoziție. Așadar, nu disperați dacă vă este încercată credința sau aveți întrebări la care nu ați primit răspuns.

Nu trebuie să ne așteptăm să înțelegem totul înainte de a acționa. Aceasta nu este credință. Alma ne-a învățat: „Credința nu este o cunoaștere perfectă despre lucruri”. Dacă așteptăm și nu acționăm până când primim răspuns la toate întrebările, limităm foarte mult binele pe care îl putem realiza și limităm puterea credinței noastre.

Credința este frumoasă pentru că rezistă chiar și atunci când binecuvântările nu vin așa cum sperăm. Nu putem vedea viitorul, nu știm toate răspunsurile, dar putem avea încredere în Isus Hristos pe măsură ce continuăm să mergem înainte, deoarece El este Salvatorul și Mântuitorul nostru.

Credința rezistă încercărilor și incertitudinilor vieții deoarece este ferm înrădăcinată în Hristos și în doctrina Sa. Isus Hristos și Tatăl nostru Cerească care L-a trimis, sunt singurele persoane în care ne putem încrede în mod constant și perfect.

O mărturie nu este ceva ce clădești o singură dată și rămâne pentru totdeauna. Este mai mult ca un pom pe care îl hrănești constant. Sădirea

of God in your heart is only the first step. Once your testimony starts to grow, then the real work begins! That's when you "nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit." It takes "great diligence" and "patience with the word." But the Lord's promises are sure: "Ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you."

My dear brothers and sisters, my dear friends, there's a part of me that misses the old Zwickau chapel and its stained-glass windows. But over the past 75 years, Jesus Christ has led me on a journey through life that is more thrilling than I could ever have imagined. He has comforted me in my afflictions, helped me to recognize my weaknesses, healed my spiritual wounds, and nourished me in my growing faith.

It is my sincere prayer and blessing that we will constantly nourish the roots of our faith in the Savior, in His doctrine, and in His Church. Of this I testify in the sacred name of our Savior, our Redeemer, our Master—in the name of Jesus Christ, amen.

cuvântului lui Dumnezeu în inima dumnea-voastră este doar primul pas. Odată ce mărturia dumneavoastră începe să crească, atunci începe adevărata muncă! Atunci o „[îngrijii] cu mare atenție, pentru ca [ea] să prindă rădăcini, pentru ca [ea] să crească și să facă fructe”. Este nevoie de „mare sârguință” și de „[răbdare] față de cuvânt”. Dar promisiunile Domnului sunt sigure: „Veți culege răsplata pentru credința voastră, pentru răbdarea și sârguința voastră și pentru îndelungile voastre suferințe, așteptând pomul să facă fructe pentru voi”.

Dragii mei frați și dragile mele surori, dragii mei prieteni, există o parte din mine căreia îi este dor de vechea capelă din Zwickau și de vitraliile ei. Dar, în ultimii 75 de ani, Isus Hristos m-a condus într-o călătorie prin viață care este mai palpitantă decât mi-aș fi putut imagina vreodată. El m-a alinat în suferințele mele, m-a ajutat să-mi recunosc slăbiciunile, mi-a vindecat rănilor spirituale și m-a hrănit pentru a-mi mări credința.

Rugăciunea și binecuvântarea mea sincere sunt ca noi să ne hrănim constant rădăcinile credinței în Salvator, în doctrina Sa și în Biserica Sa. Mărturisesc despre aceasta în numele sacru al Salvatorului nostru, Mântuitorului nostru, Învățătorului nostru – în numele lui Isus Hristos, amin.